

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXXI. De validitate censurarum a Vicario Ecclesiæ Nicien. latarum contra
violatores Immunitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CLXXI.

Declarantur nulla acta ab Officiali Archiepiscopo Ebredunen. super validitate censurarum a Vicario Ecclesiæ Nicien. latorum in ministris Senatus Immunitatis Ecclesiasticæ violatores.

Const. ed. 1711. Mar. 15. P. 11. confirmata fuere censura lata a Commissario Gen. in Sinis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Feb. 21. P. 1. declaratur nulla electio Archiepiscopi Ultrajectini.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 5. Jan. 1720. An. 20.

An. 1718. a dict. Vicario Capitulari declarati fuerunt excommunicati Officiales Nicien. ob extractum ab Ecclesia Sacerdotem, sed ab Officiali Metropolitana Ebredunen. primo ad cautelam primo absoluti fuerunt, ac postea nullæ declarata censura.

Non sine ingenti animi nostri mœrore novissime accepimus, quod cum alias, nempe die 7. Novembris 1718. dilectus filius Canonicus Joannes Maria Raimberti Vicarius Capitularis Ecclesiæ Nicien. illius Sede Episcopali vacante legitime deputatus aliquos Officiales, & Ministros Senatus Nicien., qui Presbyterum Petrum Cajetanum Albanelli ex Ecclesia Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Augustini ejusdem Civitatis, ad quam confugerat, nulla prorsus tam loci Sacri quam Personæ ipsius Petri Cajetani utpote Presbyteri, adeoque laicali potestati minime subjecti habita ratione, publice, ac per vim extrahere, & in Carceres ipsiusmet Senatus, in quibus de præsentibus adhuc detinetur conjicere per sacrilegum, ac detestabile facinus ausi fuerant; Ecclesiasticis Censuris per notissimas Canonicas Sanctiones, ac Pontificias Constitutiones adversus similia perpetrantes inflicti innotatos declarasset, ac palam denunciasset: Officialis Venerabilis fratris Archiepiscopi Ebredunen; ad quem tanquam Metropolitanum, memorati Officiales, & Ministri a censuris sic contra eos publicatis appellationem interposuerant, tametsi ejusmodi negotio, quod ad Curiam Metropolitanam Ebredunen. minime pertinebat nullatenus se ingerere debuisset, nihilominus sibi omnino incompetentem auctoritatem assumens, non modo appellationem admittere, ipsique Vicario Capitulari ne quidquam in præjudicium ejusdem appellationis sub comminatione poenarum de jure (ut erronee asserbat) indictarum faceret, inhibere, verum eisdem quoque Officiales, & Ministros a prænaratis censuris ad cautelam absolvere temere, ac nulliter præsumpsit; ac licet postmodum præfatus Vicarius Capitularis adversus præmissa ab eodem Officiali perperam gesta protestationem emisisset, eamque ipsi Officiali legitime intimari fecisset, in qua potissimas rationes recensuerat ob quas ejusmodi appellationi, inhibitioni, & absolutioni ad cautelam a dicto Officiali concessis, & decretis deferre minime poterat, nec vicissim eidem officiali de viribus memoratarum censurarum neque de alia causa, num videlicet prædicto Petro Cajetano Ecclesia-

sticæ Immunitatis beneficium suffragaretur nec ne, citra insanabilis omnium, quæ egisset nullitatis vitium, ob necessariam jurisdictionem, qua dictus Officialis hac in re delicturus reperiebatur, defectum cognoscere licebat: his tamen minime attentis idem Officialis die 8. Novembris proxime præteriti sententiam protulit, per quam, promulgationem censurarum adversus memoratos Officiales, & Ministros Senatus Nicien. uti publicos, ac notorios immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ violatores a prædicto Vicario Capitulari, sicut præmittitur, factam, pari temeritate nullam, injustam, & præcipitem declaravit, ipsique Vicario Capitulari, & aliis quibuscumque inhibuit, ne dictos Officiales, & Ministros ratione earumdem censurarum quoquo modo molestant, aut perturbarent, & alias, prout in præfata sententia, quam non quidem approbandi, sed penitus, & omnino reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressa, ac de verbo ad verbum inserta haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Cum autem factis exploratum sit, nec quicumque inficari valeat nullum Judicem quacumque tandem potestare, & auctoritate suffultum, quoties de Censuris Ecclesiasticis ex causa læsæ, seu violatæ Immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ latis, seu declaratis agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, vel injustitiæ cognitionem, quæ non nisi Romano Pontifici pro tempore existentis, vel Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositæ ad id ab hac Sancta Sede specialiter delegatæ, reservata est, se ingerere posse, quinimo nemini alteri absolutionem ab hujusmodi Censuris, etiam ad cautelam, ac cum reincidentia, & ad effectum agendi dumtaxat, concedere fas esse; adeoque præmissa per dictum Officialem attentata; ultra manifestam eorum nullitatem, Pontificæ Nostræ auctoritati gravissimum præjudicium intulerint, & adhuc inferant, ac propterea in plurimorum perniciem, & scandalum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in maxima pericula, & errores conjicere, ac deplorandis malis involvere valeant. Hinc est, quod nos ex debito Sacrosancti Apostolatus Officii, quod humilitati nostræ commisit divina dignatio, Nostram, & hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, auctoritatem, & Jurisdictionem a temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus sartam, teclamque, atque illibatam tueri, & conservare, necnon animarum periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliaque quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pariter pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes, motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænaratis sententiam, & quæcumque in ea contenta, aliaque omnia ea occasione per eundem officialem Ebredunen. acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsitan quodcumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & a non habente potestatem temere attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficacitatis esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nullum statum facere, vel fecisse; sed perinde ac si nunquam emanassent, nec acta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus

Causæ infœquentis declarationis.

Declaratio nullitatis præfatorum actorum, cum nova eorumdem revocatione.

hilominus

hilominus ad majorem, & abundantiorē cantellam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, & si quæ insuper præmissorum occasione, seu in eorum sequelam per Officialem prædictum aut alias per Curiam Metropolitanam Ebredunensem, hac in re de cætero agi, geri, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis haberi volumus, & mandamus.

§. 2. Præterea tamen perspecta Cleri Populique Nicien. pietas, ac religio spem nobis ingerat, fore, ut memoratæ sententiæ, aliorumque per prædictum Officialem Ebredunensem, gestorum nullam hæcenus, ut par erat, rationem habuerit, imo nec de præsentibus habeant, eisque minime attentis, a qualibet consuetudine, & commercio cum prædictis Officialibus, Ministris tanquam vere excommunicatis, & omnino vitandis penitus ultro abstinerint, & abstineant; nihilominus motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, eosdem Officiales, & Ministros tanquam veros excommunicatos vitandos ab omnibus utriusque sexus Christianis habendos esse, donec, & quousque absolutionis beneficium Christiana humilitate petierint, & a nobis, ac Sede Apostolica, vel prædicta Congregatione Cardinalium impetrare meruerint, vel quatenus censuræ adversus eos promulgatæ nullæ, aut injustæ prætendantur, eas uti tales a Nobis itidem, & Sede præfata, vel memorata Congregatione Cardinalium declarari obtinerint, cum ante hujusmodi declarationem pro validis, ac iustis ab omnibus haberi, ac reputari debeant, earumdem tenore præsentium decernimus similiter, & declaramus. Quocirca universis Presbyteris, & Clericis tam secularibus cujuscumque gradus, præminentia, & Dignitatis fuerint, quam cujuscumque Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu Regularibus in divinis ministrantibus, harum serie districtè præcipimus, & mandamus, ut quatenus prædicti Officiales, & Ministri ad eorum Ecclesias, ac Oratoria accedere, ibique divinis Officiis, aliisque sacris functionibus interesse præsumerent, cum eis ita se gerant, quemadmodum ex Sacrorum Canonum præscripto excommunicatis publice denunciatis agendum esse probe norunt, sub penis ab ipsis Sacris Canonibus in eos, qui secus fecerint constitutis.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentibus Literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Officialis seu Archiepiscopus Ebredunensis; necnon Officiales, & Ministri Senatus Nicien. supradicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, Ordinis, præminentia, Dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non confenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentibus emanarint sufficienter adductæ, verificate, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam

motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat; & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & intacte observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac diætæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfata Sedis Nuncios, aliosque quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & funduros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsto non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Metropolitanæ Ecclesiæ Ebredunensis, & quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & inmemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus etiam Jesu prædictis, ac quibusvis personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana Dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter concessis, ac pluries, & quantuscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Januarii MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

Aboletur alternativa in Provincia Portugallia Ordinis Fratrum Carmelitarum.

Instituta fuerat hujusmodi Alternativa ab Inn. XII. Const. ed. 1699. Jan. 21. P. 8. Et Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul. 14. P. 3. agitur de Magistris ad Doctoratum promovendis.

CLXXII.

Mandatum vitandi dd. Ministros tanquam excommunicatos, donec a S. Sede aliter declaratum fuerit.

Clausalæ.